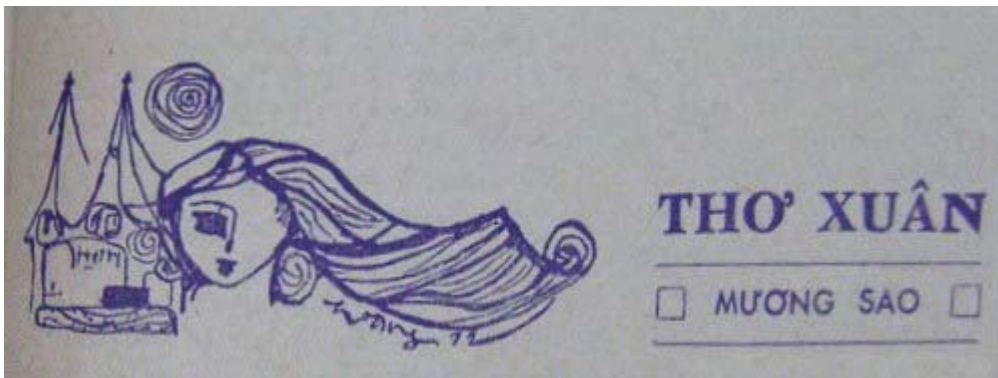

Mương Sao

Thơ Xuân

TÙ SÁCH TUỔI HOA

Trích từ tạp chí Tuổi Hoa số 231, Tết Ất Mão, ra ngày 25-1-1975

Lâu lắm rồi, Mương Sao mới có dịp gặp lại các bạn để kể lể đôi ba câu chuyện đưa duyên. Năm gần hết, tết sắp đến, gia đình Mương Sao nhận hẳn lên (chắc gia đình bạn cũng thế ?). Mà này, MS xin lưu ý các bạn là MS dùng chữ rất kỹ đấy nhé, MS viết *nhận hẳn lên* tức là ngày thường, gia đình MS cũng *nhận* sẵn rồi, dịp này chỉ là dịp *hẳn lên* mà thôi. Để chứng minh cho điều trên, MS xin kể sơ qua các nhân vật trong gia đình MS để các bạn có dịp... nhàn lãm. Lại nữa, sau này, thế nào mà chả có nhiều dịp khác, MS kể cho các bạn nghe thêm về chuyện gia đình mình. Trên hết trong gia đình MS là ông nội của MS năm nay bảy mươi tuổi chẵn mà sức lực vẫn còn khỏe mạnh, tính tình lại hòa đồng với bọn trẻ, rất thương bênh vực anh em MS trong những vụ tranh chấp với... ba má. Ba MS là một công chức hạng trung, tính vui vẻ nhưng cũng hay... nể vợ, tức má MS, một bà mẹ lúc nào cũng lưu ý đến việc cai quản con cái, dò chừng hành động từng đứa, chú tâm từng ly từng tí trong việc chi tiêu của gia đình. Bởi thế, nhiều lúc ba MS rất muốn về phe anh em MS mà không dám vì má MS phản đối ! Anh em MS thì không nhiều, chỉ có bảy mạng. MS là đầu tàu, con trai chứ không phải con gái như nhiều bạn viết thư về gọi là *chị* đâu nhé. Kế MS là Thùy Dung, tự Thùy run vì cô nàng có cái tật mỗi khi bị giáo sư gọi lên trả bài là cô nàng run như cây sậy. Sau Thùy Dung là Phát, tự Phát phì, cũng còn gọi là Phát lùn vì tên này có da có thịt và thiếu thớt tấc nhất nhà. Hổ tự Hổ người là tên kể đó, ưa mặc cỡ như con gái nhưng học giỏi tới mức thượng thặng, năm nào cũng ôm về khoe cả nhà một chồng phần thưởng cao ngệu. Trái với Hổ người, Lang hay Lang thang có một quan niệm rất lạ : “Học để chi há ? Ăn cho no rồi... lang thang có phải sướng hôn ?”. Cô nàng này đáng lẽ tên là Lan, chẳng dè nhân viên hộ tịch viết sai, thêm chữ g vào khiến cái tên nghe mất nhiều thiện cảm, đôi khi còn khiến người nghe nuốt nước miếng khi nhớ tới một củ... khoai lang nóng nữa chứ ! Sau rốt là hai nhóc song sinh : nhóc Sơn và

nhóc Thủy. Hai nhóc này tuy song sinh nhưng tính tình lại xung khắc nhau. Nhóc Sơn có đôi mắt hơi lé, lại có ước vọng làm ông nọ ông kia để được đi *xe lớn* nên được cả nhà đặt cho danh hiệu Sơn lé (đọc lái chữ xe lớn đấy !). Nhóc Thủy là con gái mà chỉ khoái lang bạt kỳ hồ, hành hiệp độ nhân như các thủ lĩnh Lương Sơn Bạc nên được đặt tên là Thủy Hử ! Bao giờ cũng vậy, hai nhóc ở thế đối lập nhau. (Có lẽ do hai cái tên mà ra chăng ?). Mười người trong gia đình Mương Sao với những đặc điểm đó chắc đủ để các bạn tưởng tượng được sinh hoạt nhộn nhịp, ồn ào trong gia đình MS rồi.

Câu chuyện mà MS kể hầu các bạn dưới đây là một câu chuyện vui ngày gần Tết. Số là ông nội của MS vốn là một tay nho học uyên thâm, từng thi đậu Tú tài Hán học thời xưa. Kể thế để các bạn biết rằng ông rất thích văn chương thi phú. Nhưng có một điều lạ là trong các thể thơ, ông không thích các thể thơ luật xưa như đường luật, song thất mà trái lại, ông rất thích lối thơ năm chữ. Thường, hễ cao hứng một chút là ông xuất khẩu thành thơ năm chữ liền. Tỉ như sai Thủy run rót cho ly nước trà :

Này cháu gái của ông

Đủ ngon, hạnh, dung, công

Rót dùm ông ly nước

Mau kéo ông đợi trông.

Và tỉ như xúi anh em MS xin tiền ba nhân buổi lãnh lương :

Mương Sao và Thủy run

Hồ ngươi và Phát lùn

Lang thang cùng Sơn, Thủy

Bảy đứa con thằng Hùng (tên của ba MS)

Đợi gì không kính chúc

Ba làm ăn được xóm

Để lì xì tụi con

Mỗi đứa tí tiền còm !

Sơ sơ như trên chắc đã đủ để các bạn biết là ông nội của MS rất mê thơ năm chữ và tính tình cũng vui nhộn không kém anh em MS. Bởi thế hôm 17 tết, trong một cuộc họp tham mưu hạn chế gồm có ông, MS, Thủy run và Phát phì, khi Phát phì phát biểu ý kiến rằng :

Kính thưa ông nội mền

Tết con mèo sắp đến

Mà chưa sắm áo quần

Làm sao cháu ăn diện ?

Ông nội MS cười hà hà :

Khá khen cho Phát phì

Với nỗi lòng lâm li

Nhưng sao cháu không nghĩ

Than với nội ích gì ?

Hãy năn nỉ ba má !

Thùy run đờ lời cho Phát phì :

Tụi cháu đã xin rồi

Nhưng không được nội ơi

Má lắc đầu quảy quảy

Thật đau khổ quá trời.

Ông nội MS nói :

- Khá lắm, khả năng làm thơ của các cháu đã tiến bộ lắm rồi. Nội có lời khen. Nhưng còn ba đứa nhỏ thì sao ? Chúng khá chứ ?

MS hỏi :

- Ông nội hỏi như vậy chắc là ông nội đang có mưu gì ?

- Giỏi lắm. Nội sẽ giúp các cháu một cách xin may quần áo mới, nhưng cách này đòi hỏi khả năng làm thơ của các cháu...

Thùy run đáp :

- Cháu cam đoan tụi Hổ ngươi, Lang bang, Sơn lé, Thùy Hử đều tiến bộ. Để dẫn chứng, cháu xin đọc cho nội nghe một bài thơ của nhóc Sơn :

Em có một đứa em

Tối ngày ăn cà rem

Nên hàm răng sún hết

Mặt mũi lại tèm lem !

Ông nội MS được một dịp cười ha hả. Ông nói :

- Như thế thì tốt lắm. Đây nhé, bây giờ các cháu hãy hợp sức cùng làm một bài thơ khiêu nại để trình lên ba má. Ba má cháu đọc, thế nào cũng cảm động mà chấp thuận.

Bọn MS vỗ tay khen ý kiến hay. Phát phì hỏi thêm :

- Nhưng tụi cháu sẽ hợp tác bằng cách nào ?

- Thì các cháu luân phiên nhau, mỗi đứa làm một câu, lần lượt từ đứa lớn đến đứa nhỏ, giáp vòng thì bắt đầu trở lại.

MS gãi đầu nhăn nhó :

- Như vậy cháu phải làm câu đầu rồi. Hơi khó đấy...

- Không sao, ông nội sẽ giúp cho. Xem nào, năm nay là năm con mèo phải không, ta phải bắt đầu bằng một câu nghe cho kêu mới được... A, phải rồi... *Gần đến tết con mèo* , vằn eo, có được không ?

MS ngẫm nghĩ một lúc :

- Cháu xin thêm câu kể là : *Chúng con chúc má yêu.*

Thùy run tiếp liền :

- Cháu thêm : *Và ba hằng kính mến.*

Đến lượt Phát phì :

- Em nữa : *Năm mới hạnh phúc nhiều.*

Ông nội MS vỗ tay khen :

- Khá lắm, khá lắm. Khá khen các cháu đã biết áp dụng khoa tâm lý. Muốn xin xỏ điều gì, trước hết ta phải nói làm sao cho người nghe được mát lòng mát dạ mới nhiều hy vọng thành công.

MS hứng chí nói :

- Nội để tụi cháu làm tiếp...

- Từ từ, chuyện đâu còn có đó mà. Cháu phải cho bốn đứa nhỏ tham dự nữa chứ. Có thể việc làm này mới có nghĩa.

Phát phì chạy ngay đi gọi bọn nhóc tới. Sau khi nghe rõ tự sự, cả bọn đều khoái chí hăng hái tham gia. Lang thang tỏ ra là một thi sĩ có hạng, tiếp ngay một câu thơ :

Chúng con cũng xin hứa

Hồ người không hổ danh là một học sinh xuất sắc :

Ngoan ngoan để thầy yêu

Sơn lé và Thủy hử lần này đoàn kết, sau năm phút suy nghĩ với sự khuyến khích của anh chị đã hoàn thành hai câu :

Và ba má thương nữa

Suốt một năm con mèo

Đến lượt MS vào câu thứ chín :

Chúng con chỉ cầu xin

Thùy run :

Ba má có một điều

Phát phì :

Chúng con ngày một lớn

Lang thang :

Trang phục thì không nhiều

Hồ người :

Áo mặc thì đã chật

Sơn lé :

Quần cũng ngắn ngắn theo

Thủy hử :

Ước chi má để mắt

MS kết thúc :

Thì mừng biết bao nhiêu !

Ông nội MS khen lấy khen để, hỡi anh em MS lấy giấy bút ra viết lại cho thật đẹp, trình bày thật tuyệt vời để ông đọc lại trước khi chuyển lên cho ba má MS. Ông kết luận :

- Nội tin tưởng với bài thơ con mèo tuyệt cú mèo này, các cháu sẽ đạt được thắng lợi.

Anh em MS nghe mà sung sướng quá đổi !

o o o

Bài thơ được trao tận tay ba má MS đã một tuần lễ mà chưa thấy hồi âm. Mãi đến ngày thứ tám, tức là ngày 25 Tết, anh em MS mới nhận được một bức thư của má trong đó có mấy dòng và một bài thơ. Má MS viết như thế này :

“Má thành thật cảm ơn lời chúc và lời hứa của các con. Má cảm động lắm. Vì thế, má đã cố gắng họa lại bài thơ của các con để trả lời về việc các con xin. Má vốn làm thơ dở nên phải mất đúng một tuần, má mới làm xong. Các con đừng giận má nhé”.

Dưới đây là bài thơ họa của má MS. MS xin ghi cả bài thơ của anh em MS để các bạn tiện đối chiếu mà cảm thương cho anh em MS :

* Thơ của anh em MS:

Gần đến tết con mèo

Chúng con chúc má yêu

Và ba hằng kính mến

Năm mới hạnh phúc nhiều

Chúng con cũng xin hứa

Ngoan ngoan để thầy yêu

Và ba má thương nữa

Suốt một năm con mèo

Chúng con chỉ cầu xin

Ba má có một điều

Chúng con ngày một lớn

Trang phục thì không nhiều

Áo mặc thì đã chật

Quần cũng ngắn ngủn theo

Ước chi má để mắt

Thì mừng biết bao nhiêu

* Thơ họa của má MS:

Gần đến tết con mèo

Nhận thư các con yêu

Má vô cùng thương mến

Các con hiếu để nhiều

Ba má nhận lời hứa

Của các con thân yêu

Mong sao sang năm nữa

Vẫn ngoan như năm mèo

Lời các con cầu xin

Quả thật là một điều

Ba má lo ngại lớn

Quần áo tuy không nhiều

Các con mặc đã chật

Nhưng tiệm may làm reo

Hăm lăm, không kịp mắt !

Đáng tiếc biết bao nhiêu

Bài thơ quá rõ ràng. Anh em MS chỉ còn biết nhìn nhau mà cười. Ôi thôi, tết này còn chi là quần áo mới nữa. MS ngồi buồn quá, chẳng biết phải làm gì cho vui buồn. Chợt nhớ đến các bạn Tuổi Hoa , MS bèn viết lại câu chuyện để các bạn cùng đọc hầu thông cảm tâm sự đau khổ của anh em MS. Nhân có làm được một bài thơ mừng xuân ngắn, MS cũng xin chép ra đây để thân gửi đến tất cả các bạn Tuổi Hoa, mong các bạn nhận như lời chúc Tết :

Tết năm nay con mèo

Ngồi nghĩ được đôi điều

Làm bài thơ để gửi

Chúc các bạn mến yêu

Một năm không ốm yếu

Lại rủng rỉnh tiền tiêu

Mong các bạn vui nhận

Cho Sao hãnh diện nhiều !

Tư gia, những ngày cuối Tết con mèo

MỪNG SAO

Hết